

כלל מעד האומות. בריך הוא, בריך שמייה, לעלם ולעלמי עולמים. עולם יא ברוך הוא וברוך שמו לעולם ולעולם עולמים.

התכשיטים של בני ישראל אלו המתנות שקבל משה ربינו מהאומות תא חוי, עדים דבני ישראל התכשיטים של בני ישראל שנאמר בהם ולא "שתי איש עדיו מעליו", אלין מתן נגבון דקבילו. אלו המתנות והדורונות שקיבלו בהר סיני ממשה רבנו מה שקיבל מהאומות ליתנם להם ובגין כה, לא היה שליט עלייהו מזטא, ולא סטרא אחרא ולא די לו זון די גטלו אורייתא בלא ערעורא כלל, אלא דקבילו נגבון ומתן מבלחו ולא די להם בזה שקיבלו את התורה בלי ערעור כלל מעד האומות אלא שהם גם קיבלו מהם מתנות ודורונות. פיוון דחתטו מה בתיב כי שחטאו בחטא העגל מה כתוב, (שמות ל) ויתנallo בני ישראל את עדים. איגון (תהלים סח) מותנות באדם הם המתנות שקיבלו בהר סיני מהאומות שהיו מיועדות להשתמש בהם בಗשמיות לשם שמם בקדושה. מה אשთאר מגוז מה נשתייר להם מכל המתנות האלה. זה הוא שבוי (צ), דבתיב אותו השבי

אור הרשב"י

האדם את נפשו ומצחצחה וכונרו עמלת נירסת הוהר כי רבה היא. ובמש"ב בכוסא מלך (תקוה"ז מג אות ס) "כי לימוד הוהר בגיןסא בעלמא בונה עולמות", ובשער רוח"ק כתוב המהרה"ז זיע"א בשם האר"י כמה

(צ) ואנן יהמי דיתמי בנלות החיל הזה שישראל דווים שחופים מוכבים ומעוניינים ולא אשתייר לנו אפילו כה התורה בטהרתה מכל מקום ההוא שבוי אשתייר לנו היא תורה רבינו שבוי (רשב"ז) כי על ידי לימודו האדם מוכך

ה לימודי היומי

של לימוד תורה בטהרה שנאמר עליו **עַלְית לִמְרוֹם שְׁבִית שְׁבִי וָגֹן**,
שאות זה נטל משה רבו ע"ה מיד בעלותו שהוא נקשר בתורה.

כאשר ישראל שבים בתשובה לאביהם שבשמים אותן המתנות חזרות אליהם
אֹסֶפֶוּ וְחַטֹּאוּ מֵה בְּתִיבּוּ וכשהוטיפו לחטא עוד מה כתוב (במדבר כא)
וַיִּשְׁמַע הַבְּנָעַנִי מֶלֶךְ עַרְד. הוא מלך בחינת יצר הרע

אור הרשב"י

לטהרת הנפש ויראת שמים טהורה
ומתקיימת, כמו שכתב מוהר"ר אייזיק
מקומרא נועז באספרנו נוצר חסר על מסכת
אבות (דף נ) וא"ו עמי שומע לי בדור הרע
זהה שהמיןנות גובר, היו למדין עם תינוק בן
תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים ליהנות
בה, והיה יראת החטא קודמת לחכמתו
ויתקיים".

במכח שפרנסנו בצרוף התימת מREN
הגרע"י זצוק"ל ויבלחט"א הראש"ץ הנר"ש
עמאר והגר"ץ בוארון שליט"א כתבו בזה
اللشון "עוד אנו קוראים בזה לכל איש
ישראל, שיקבל עליו לקרוא לפחות דף אחד
של הוה"ק בכל יום, כל אחד כפי הבנתו,
שאפילו הנירסא בלבד מסוגלת לטהרת הנפש
וקירוב הגולה כנורע, ובזכות הלימוד
והקריאה בויה"ק נצא מהגולות הרע והמר הויה
בחסר וברחמים רבים, כאמור התנא הקדוש
רשבי" בגין חיבורא דא יפקון ישראל מן
גלוותא" במהירה בימיינו אכ"ר.

עצות לעניין ההשנה, ואחת מהם "שילמוד
בזהר דרך בקיות בלבד בלי שיעטיף בעיון,
מי או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזוהר
פעמים רבות".

וכתיב החיד"א בספר מורה באצבע (ס"י ב
אות מד) "ליימוד ספר הזוהר מרומים על כל
לימוד, בשנים לא ידע Mai קאמרא, ואף
שיטה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה".
ועוד כתיב מREN החיד"א בשוו"ת חיים שאל
(חלק א סימן עה) לבעל תשובה שלא אוזר בה
להתענות התיקונים שכתב האר"י הקדוש:
"וזאם יכול ללמדו בספר הזוהר הקדוש, יתמיד
איוה שעות בלימוד הזוהר הקדוש כי הוא
מסוגל להאיר הנפש, וכבר אמרו שרביבינו
האר"י זצ"ל ציוה לאדם שיש בתשובה
לليمוד הד"ה דפין של זהר בכל יום בשנים לא
יבין וכו', ולימוד זה החשוב ורצוי, ועשה פר,
מכשיר הנפש ומצחצחה, מתרפס ברוי בספר,
והשפיע בצחצחות בראש נכחות".

ונם גערים וטפ משפיע עלייהם נירסת הזוהר

הליימוד

ובתיב, וילחם בישראל וישב ממנה שבי (ועם כל דא) וכל
ומנא דישראל תבין לאביהון דבשמייא, איןון נבויזון
(ובכלא) יתדר לגביהו, ואתחרפיין ביה. עם כל זה כאשר ישראל
שבים בתשובה לאביהם שבשמי אותם המתוות חורמים אליהם והם מתלבשים בהם
ולזמנא דאתה, פלא יתדר דכתיב, ולעתיד לבא הכל יחוור כמו
שכתוב (דברים י) ישב ה' אלהיך את שבותך וגוז. מכאן
ולהלה אה אימא מייך אומר רבי שמעון לרבי יוסי מכאן ואילך תאמר אתה

את דבריך.

הארץ רעשה ופחרה שם ישראל לא יקבלו את התורה הקב"ה יחויר את
העולם לתוהו ובוهو

אמר רבי יוסי, (שופטים ה) יהוה בצאתך משער בעידך
משירה אדום ארץ רעשה. בשעתא רקדשא
בריך הוא תב משער, שלא קבילו אוריותא, בשעה שב
הקב"ה משער ומפארן והם לא קיבלו את התורה אז נאמר ארץ רעשה וגוז.
מאי טעם רעשה ומה הטעם שהוא רעשה. בגין דבעאת
לאחרא לתזה ובוה לפי שרצה לחזור לתוהו ובוهو, דהכי אתה
קדשא בריך הוא בעלמא, אי יקבלו בגין ישראל
אוריותא, מוטב. אם לאו, אחר עלםא לתזה ובוה

כבר התנה הקב"ה עם העולם אם יקבלו ישראל את התורה מוטב ואם לא אני מהויר אתכם

לתוهو ובוهو. **כִּיּוֹן דְּחַמָּאת אֶרְעָא, דְּהָא אָזְמִין קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ**
הֹוּא לְכָל עַמְמִיא דִּיקְבָּלוּ אָזְרִיתָא, וְלֹא קְבִילָו כיון שראותה
הָאָרֶץ שְׁחוֹמִין הַקְּבָ"ה לכל האומות לקבל את התורה ולא רצו. **וּמְבָל עַמְמִיא**
לֹא אָשְׁתָּאָרוּ אֶלְאָ יִשְׂרָאֵל בְּלַחֲזָדִיהוּ ומכל האומות לא נשאה
מֵי שִׁכּוֹלָה עוד לרצות לקבלה אלא ישראל בלבד, **חַשִּׁיבָת אֶרְעָא,**
דִּיְשָׂרָאֵל לֹא יִקְבְּלוּן כּוֹתִיָּהוּ, וּבְגִין כֵּה אֶרְץ רָעָשָׁה
חָשְׁבָה הָאָרֶץ שָׁגַם יִשְׂרָאֵל יַטְרּוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה כְּמוֹ שָׁאָר הָאּוֹמּוֹת וְלֹכַן הִיא רַעֲשָׁה.
כִּיּוֹן דְּאָמְרוּ גַעַשָּׁה וְנִשְׁמָעָה, מִיד שְׁקָטָה, הַקָּדָא הָוּא
דְּכַתִּיב כיון שאמרו ישראל נעשה ונשמע מיד שקטה ונכח הארץ כמו שבכתוב (תהלים
עו) אֶרְץ יִרְאָה וְשְׁקָטָה. **יִרְאָה בְּקָרְבִּיתָא, וְלִבְסּוֹף**
וְשְׁקָטָה בתחילת יראה שמא גם ישראל לא קיבל את התורה ולבסוף כשהאמרו נעשה
 ונשמע שקטה.

עם ישראל לא מפחדים מכל המכשפים והקוסמים שבעולם
וְתָא חַיִּי, בְּגִין דִּיְשָׂרָאֵל אָמְרוּ גַעַשָּׁה, לֹא דְּחַלְיוּ מִן כָּל
עֲשִׂיָּה, דִּיבְּלוּן כָּל חַרְשֵׁי דְּעַלְמָא לְמַעַבָּד, וְלֹא
מְבָל קָסְמִין וְחַרְשִׁין דְּעַלְמָא ובאו וראה כיון שהקדימו ישראל נעשה
 לנשמע, אינם יראים עוד מכל מה שיכולים לעשות כל מכשי הולם ולא מכל הקוסמים
 והמכשפים. **מַאי טָעֵמָא** מה הטעם. **חַד, בְּגִין דָא** אחד לפני שהקדימו
 נעשה לנשמע. **וְחַד, בְּגִין דְּבָד אֲפִיק לוֹן קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ** היא